

מ"ת 20/20229 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו הדואן

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 20-20229 מדינת ישראל נ' אבו הדואן(עוצר)
תיק חיזוני: 120539/2020

בפני כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת מדינת ישראל
נגד מוחמד אבו הדואן (עוצר)
עמ"י ב"כ עוז אמיר נבוע
משיב

החלטה

1. בפני בקשה לעין חוזר, שעניינה בשאלת קיומן של ראיותancaורא מהטעם של שינוי נסיבות וזאת על אף שניתנה הסכמה מוקדמת בתחילת ההליך לקיומן של ראיותancaורא ועילת מעצר.
2. כנגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של פגיעה בנסיבות מחמיות והחזקת סיכון שלא כדין. במקביל להגשת כתוב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים כנגדו.
3. על פי עובדות כתוב האישום, על רקע סכסוך רומנטי, תקף המשיב את המתalon, שהינו חברה הנוכחית של يولיה, חברתו לשעבר של המשיב.
4. ביום 20.3.2021 לשעה 01:30, הגיעו يولיה לביתה ברכבת, בלבד עם המתalon, כאשר חברו של המתalon נהג ברכבת והמתalon ישב לצידו ומאחר ישבה يولיה. בהגיעם לביתה של يولיה, נעצר מולם רכב מסוג פורד, ממנו ירד המשיב ו-4 נוספים (שהזהותם אינה ידועה), כאשר חלקם רעוili פנים, מצודים בגז מדמיע וסכינים. שניים, שהזהותם לא ידועה, נגשו לחalon הנהג וריססו בגז מדמיע את יושבי הרכבת, يولיה וחברו של המתalon נמלטו מהרכבת בעוד המתalon נותר ברכבת. המשיב והאחרים פתחו את דלת המושב שליד הנהג וריססו בגז מדמיע את המתalon וذקרו אותו באמצעות סכינים בפלג גופו העליון וברגליו ונמלטו מהמקום.
5. כתוב האישום מבוסס רובו ככלו על עדות המתalon בשילוב ממצאי ט.א. של המשיב על הרכב בו נסע המתalon וכן איכון טלפון ניד של המשיב בקרבת מקום.

6. בדין שהתקיים ביום 23.4.2021 הסכים בא כוחו דאז של המשיב לקיומן של ראיותancaורא ולקיים של עילית מעצר ועתיר לשחרור המשיב לחלופה. בהחלטה מאותו היום,קבע כב' השופט אור אדם, סגן הנשיא, לאחר שבחן את החלופה המוצעת והנסיבות המתוארכות בכתב האישום כי קיימת רמת מסוכנות גבוהה ואין בחלופה המוצעת כדי לעמוד 1

לאין את המ██וכנות ולפיך והורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים.

בסיוף ההחלטה ציין כי השופט או רשות בידו רשאי להוציא חלופה משמעותית, מרוחקת, הכוללת מעצר בפיקוח יכול להגיע לעין חוזר, וכי לאור רמת המ██וכנות, ללא קבלת תסוקיר מקיף לא ניתן יהיה לשקל מעצר בפיקוח.

6. בא כוחו דאז של הנאשם הגיע בקשה לעין חוזר, לצורך הצגת חלופה מעצר אחרת. לימים, הוחלף הייצוג והבקשה לעין חוזר נדונה. בהחלטה מיום 4.6.20 מסקנה כי אין בחלופה שהוצעה כדי לאין מ██וכנותו של הנאשם ולפיך דחיתתי ולא המליץ על שחרורו, הגעתו לכל מסקנה כי אין בחלופה שהוצעה כדי לאין מ██וכנותו של הנאשם ולפיך דחיתתי הבקשה לעין חוזר וההחלטה על מעצר הנאשם עד תום ההליכים נותרה על כנה.

7. הבקשה הנוכחית שבפני, עניינה בבדיקה חוזרת של קיומן של ראיות לכואורה למזרות מתן הסכמה לקיומן וזאת בשל נסיבות מיוחדות שפורטו בבקשתה. למזרות להיות הבקשה חריגת בהתאם לפסיקה המנחה, מצאתי לנכון שלא לדחות הבקשה על הסוף וקימתי דיון בבקשתה.

8. ב"כ הנאשם טען כי היה ומדובר בזיהוי הנשען על שני אדנים - גילוי ט.א. ועל גבי הרכב בו נסע המתלונן וזיהוי הנאשם על ידי המתלונן ולשיטתו קיימם כرسום ביחס לשני ריכבים אלו. לטענת ב"כ הנאשם, לעניין גילוי ט.א, מדובר בגילוי ראשוני בלבד, אין בתיק החקירה חוו"ד מומחה ט.א. וזאת במסגרת בירור שנעשה לצורך קבלת חוות הדעת ולשיטתו לאור מחדלי חקירה לא עתידה להתקבל חוו"ד כאמור, הוואיל וה הנאשם כלל לא נדגם פעמי שנייה.

בנוסף טען ב"כ הנאשם כי זיהוי הנאשם על ידי המתלונן מוטל בספק, מדובר במתלונן שאינו מכיר את הנאשם, בהתאם לגרסתו של המתלונן, הזיהוי מבוסס על היכרות שטחית על פי תМОנת הנאשם באמצעות תוכנת הפיסבוק ולא נערכ למתלונן מסדר זיהוי כנדרש.

9. בדין מיום 5.8.20, טענו הצדדים בפני, ב"כ המבקרת ט.א., בנוספ, הפנה ב"כ המבקרת לזיהוי הנאשם על ידי המתלונן, קרובן העבירה. לשיטתו, קיימם מארג ראייתי לכואורי מספק, אין שינוי נסיבות הצדיק את פתיחת הדיון מחדש בשאלת הריאות לכואורה.

יש לציין כי בהמשך לדברי ב"כ המבקרת, ה策יר ב"כ הנאשם שככל ותתקבל חוו"ד מומחה ט.א. חוזר הוא מהבקשתה לעין חוזר.

10. בהמשך ההחלטה מפרטוקול הדיון ביום 5.8.20, לפיו הבקשתה המבקרת להודיע אם אכן התקבל חוות דעת מומחה ט.א, התקבלה ביום 24.8.20, הודיעו מטעם המבקרת לה צורפה חוו"ד מומחה ט.א, אשר על פניה נח芝ית חוות דעת תקינה. לאור האמור ובהתאם להצהרת ב"כ הנאשם, הרוי שיש לדחות הבקשה לעין חוזר.

11. למעלה מן הצורך ולאחר שעינתי בתיק החקירה, מצאתי כי יש לדחות הבקשה לעיון חוזר גם לגוף של עניין, הואיל ולא מצאתי証據 במסד הראייתי לכואורי, שיהיה בו לאפשר במסגרת "מקבילית הכוחות" לבחון חלופת מעצר חלשה שנפסלה בשלבים קודמים.

12. למרות טענות ב"כ המשיב לעניין זהיו המשיב על ידי המתلون, נראה כי בשלב זה של בחינת הפוטנציאלי הראייתי הגולמי להרשותה, קיים הרף הראייתי הדרוש ולא מצאתי בו証據.

המתلون בהודעתו הראשונה בבית החולים מסר כי מזהה המשיב בזודאות גמורה "...אבל הראשון ש开阔 את ראייתי את הפנים שלו טוב מאוד וזה מוחמד ابو אדוחן הוא מירשלים" (ראה שורות 7 עד 9), המתلون ציין שבאותו היום כאשר היה עם يولיה, היא ערכה שידור חי דרך הפיסבוק, המתلون מצין את הרקע להיכרות ביניהם בין המשיב "אני לא מכיר, אני לא מכיר אותו, רק דרך הפיסבוק, היה מלבך עלי",

גם בהודעה השנייה והשלישית חוזר המתلون על עיקרי הדברים ומציין כי בטוח שמי ש开阔 אותו זה המשיב, מכיר אותו דרך הפיסבוק כמנה, גם כאשר הוצגה למתلون במהלך ההודעה השנייה תമונתו של המשיב, זהה אותו בזודאות לאור היכרותם בפיסבוק.

העליה מהודעות הקורבן כי ניסה לבדוק בගרטתו, לא העצם את מידת היכרותו עם המשיב, ועם זאת מצין שלא כל פקפק בשלב זה כי הוא זהה את המשיב בזודאות בין יתר התקופים שתקפו אותו.

13. מעבר לדרוש, אוסיף ואציג לעניין הטענה ל証據 הראייתי בכך שלא בוצע מסדר זהיו למתلون נכון מהתה היכרות השטחית בין השניים המבוססת על תמונה בפיסבוק בלבד, כי בית המשפט העליון אין לא פעם בעניין זה וקבע בין היתר, כי כאשר קיימת היכרות מוקדמת בין עד לבין נאשם, די בזיהוי הנאשם על ידי העד ואין צורך בעריכת מסדר זהיו. זאת אף במקרים בהם מדובר בהיכרות חזותית בלבד (ראה 19/779 **אבי מדיעם נ' מדינת ישראל**, פיסקה 12 (22.7.19); ע"פ 1551/15 **שולי נ' מדינת ישראל**, פיסקה 33 (6.9.16)).

14. כדיוע, בית המשפט בשלב זה אינו קובע ממשצאי מהימנות ואלו מסורים לモותה הדן בתיק העיקרי, אולם נכון מארג הראיות שבפני לא מצאתי証據 במסד הראייתי לכואורי שיהיה בו כדי לאשר את חלופות המעצר שהוצעו בדיונים קודמים ואשר נפסלו מהטעמים שפורטו בהחלטות קודמות.

15. לעומת זאת הודהותיו העקביות של המתلون, עיון בחיקורתו של המשיב מצביע על מתן גרסה בעיתית, מפנה להודעה מיום 17.4.20 בה מסר שנסע עם אחיו לאשדוד לפני כחודש, לא זכר תאריך מדויק, לא זכר באיזה יום מדובר, זכר כי מדובר היה בשעת לילה. בהמשך, טוען כי לא נכנסו כלל לאשדוד אלא היו רק באזור הצפון, בחוף ליד חברת חשמל, לאחר מכן נסעו לשירות לירושלים, לא נכנסו לתוך העיר אשדוד, הוא נרדם בתחלת הנסיעה וכן לא יודע אם נכנסו לאשדוד או לא. כאשר נשאל מדוע למרות הגבלות הקורונה הסתובו בחוץ, השיב שאחיו רצה להשתחרר. המשיב לא ידע להסביר כיצד הגיעו ט"א שלו לרכיב בו היה המתلون, הבהיר היכרותם כלשהו עם המתلون.

16. לאור כל האמור, בשים לב למארג הראייתי לכואורי לעניין זהיו המשיב, הכולל זהיו על פי גרטת המתلون, לרבות

קיבלת חוות דעת מומחה ט"א, נוכחות המשיב באשדוד במועד האירוע ללא הסבר המניח את הדעת שעה שהגבילות הקורונה היו בעיצומן וכאשר המשיב תושב ירושלים, לא מצאתי לנכון לאשר את חלופות המעצר או אף מעצר באיזוק שעה ששירות המבחן לא בא בהמלצתה ונוכח הנימוקים שפורטו בהרחבה בהחלטות קודמות. אשר על כן, דוחה הבקשה לעיון חוזר.

המציאות תעבור החלטה זו לעיון הצדדים.

ניתנה היום, ט' אלול תש"פ, 29 אוגוסט 2020, בהעדך
הצדדים.